

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/67/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201353
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201353.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci žalobkyne (v konaní sťažovateľka): Európska vzdelávacia akadémia, n. o. v likvidácii, so sídlom Nobelova 1295/16, Bratislava, IČO: 37 924 010, zast.: Advokátska kancelária Machová s.r.o., IČO: 36 864 544, so sídlom Sasinkova 886/16, Skalica, proti žalovaným: 1. Výskumná agentúra, so sídlom Šliačska 1, 831 02 Bratislava, IČO: 31 819 494, 2. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, 813 30 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. októbra 2017 č. k. 1S/187/2017-234, ECLI:SK:KSBA:2017:1017201353.2, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom n e p r i z n á v a právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Listami označenými 1/ „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti" číslo spisu: P 1676/2014-062, číslo záznamu: A 15310/2014/062 zo dňa 02.04.2014 a 2/ „VEC: Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov - nezúčtovaná zálohová platba" číslo spisu: P 1676/2014-062, číslo záznamu: A 15294/2014-062, zaslal žalovaný v 1. rade (vtedy ako „Agentúra Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy") žalobkyni Správu o zistenej nezrovnalosti č. N21400277/S01 zo dňa 28.03.2014, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26130230006/Z01 zo dňa 28.03.2014 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26130230006/Z02 zo dňa 28.03.2014" (ďalej len „Správa", „Žiadosti", alebo všetky spolu „napadnuté správne akty").

II.

Konanie na správnom súde

2. Proti napadnutým správnym aktom podala žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu žalobu z 08.08.2017 na Krajský súd v Bratislave a žiadala ich ako rozhodnutie zrušiť.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako správny súd v zmysle ním citovaných ustanovení zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) preskúmal v prvom rade podmienky prípustnosti súdneho prieskumu žalobou napadnutých správnych aktov, pričom konštatoval, že neboli naplnené podmienky na ich preskúmanie v rámci správneho súdnictva, preto žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. odmietol uznesením zo dňa 05.10.2017 č.k. 1S/187/2017-234 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

4. Po rekapitulácii skutkových zistení a postupov, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých správnych aktov, krajský súd uzavrel, že napadnuté správne akty nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Správy je podľa neho možné považovať len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nijako nemohol dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na právach. Ani vyčíslenie nezrovnalosti samo osebe nezakladá povinnosť vrátiť finančné prostriedky, ide len o písomnosti s informatívnym charakterom. Prípadnú nezákonnosť kontrolných zistení by bolo podľa krajského súdu možné preskúmať v ďalších štádiách procesu vyvodzovania zodpovednosti, ak budú vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

III.

Kasačná sťažnosť/stanoviská

A)

5. Proti napadnutému uzneseniu sťažovateľka zastúpená advokátom v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť zo dňa 11.12.2017 (č.l. 243) z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. i) S.s.p., t.j. podanie žalobkyne bolo nezákonne odmietnuté.

6. Sťažovateľka v nasledujúcich sťažnostných bodoch najmä uviedla, že:

- napadnuté správne akty je treba považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy, ich obsah má autoritatívny vzťah k sťažovateľke ako adresátovi a bola jej uložená vykonateľná povinnosť na plnenie; žalovaní nie sú len v pozícii oznamovateľov;

- sťažovateľka nemá okrem súdneho prieskumu iný opravný prostriedok, a žiaden osobitný predpis ho nevyklučuje (zákon č. 528/2008 Z.z. vylučuje len rozhodnutia o žiadosti);

- krajský súd nesprávne nepovažoval napadnuté správne akty za rozhodnutie, ktoré by mohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľky, pričom nesplnenie uloženej povinnosti vrátiť finančné prostriedky má za priamy následok uloženie sankcie vo forme povinnosti vrátiť jeden a pol násobok uvedenej sumy;

- zákon č. 528/2008 Z.z. predpokladá vymáhanie finančných prostriedkov na základe výzvy a nerozlišuje medzi výzvou na základe predbežnej administratívnej kontroly a výzvou na základe rozhodnutia;

- administratívne správne akty, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu nemusia byť označené ako rozhodnutie a spĺňať formálne náležitosti rozhodnutia;

- absencia formálneho správneho konania predchádzajúceho vydaniu napadnutých správnych aktov nie je relevantná vo vzťahu k otázke súdnej preskúmateľnosti;

- krajský súd sa nevysporiadal s argumentáciou, ktorá mala význam pre rozhodnutie vo veci samej, a vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žaloba nesmerovala proti rozhodnutiu, ktoré by

mohlo mať za následok ujmu na právach a povinnostiach sťažovateľky;

- krajský súd sa podľa nej odklonil od rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/31/2011 a 5Sžf/26/2014;

- napadnuté správne akty je treba posudzovať podľa obsahu, pričom je zrejmé, že rozhodnutie zasahuje do práv a povinností sťažovateľa pod hrozbou ďalšej vyššej sankcie.

7. Sťažovateľka žiadala zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

8. Z vyjadrenia žalovaného v 2. rade z 08.01.2018 (č.l. 262) vyplýva, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a považuje ho za vecne správne. Ďalej uviedol, že žaloba je predčasná, lebo ku dňu jej podania neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov. Správa má podľa neho len informatívny charakter a žiadosti len „dobrovoľný charakter“. Vyčíslená výška finančných prostriedkov je podľa neho len podkladom pre ďalšie konanie. Žalovaný v 2. rade navrhol zamietnutie kasačnej sťažnosti.

C)

9. Z vyjadrenia žalovaného v 1. rade zo 16.01.2018 (č.l. 269) vyplýva, že podľa neho napadnuté správne akty neobsahujú právne vynútiteľný nárok, nezrovnalosť je iba zdokumentovaná, nezačalo sa správne ani súdne konanie s takýmto predmetom, kde by sťažovateľ mal možnosť brániť sa. Ďalej poukázal na skutkovú odlišnosť v sťažovateľom uvádzanom prípade sp. zn. 5Sžf/31/2011, ako aj následné rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí žaloby po rozhodnutí sp. zn. 5Sžf/26/2014. Žalovaný v 1. rade navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť súlade s § 461 S.s.p. zamietol.

D)

10. Právna zástupkyňa sťažovateľa prípisom zo dňa 07.06.2018 oznámila krajskému súdu vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľa, ktoré bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 05.04.2018.

IV.

Právne názory kasačného súdu

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd kasačný preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

12. Sťažovateľka síce vo svojej argumentácii uvádza, že kasačnú sťažnosť podáva z troch odlišných dôvodov podľa § 440 ods. 1 S.s.p., pritom sa však celá jej argumentácia týka len jedinej otázky - či sú napadnuté správne akty (sťažovateľka ich nazýva "napadnuté rozhodnutie") spôsobilé súdneho prieskumu pred správnym súdom. Základom pre jej námietky je tvrdenie, že tieto správne akty zasahujú do jej práv a právom chránených záujmov. Preto sa kasačný súd bude venovať len tomuto rozhodujúcemu argumentu.

13. Kasačný súd hneď úvodom uvádza, že predmetom súdneho preskúmania môžu byť i také individuálne správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti rozhodnutia (ako opatrenia v zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ S.s.p.), avšak len za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva a povinnosti účastníka administratívneho konania alebo sa ich priamo dotýkajú. V tomto smere aj sťažovateľka argumentovala, keď tvrdila, že napadnuté správne akty zasahujú do jej práv

a povinností.

14. Najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti už v minulosti riešil otázku právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum obdobných správnych aktov (správy a žiadosti podľa zákona č. 528/2008 Z.z.), pričom postoj súdu k tejto otázke nebol úplne jednoznačný, keďže sa vyskytlo i rozhodnutie podporujúce názor sťažovateľky o prípustnosti súdneho preskúmania takýchto správnych aktov (sp.zn. 5Sžf/26/2014). Je však treba povedať, že ide o rozhodnutie ojedinelé, ktoré je skôr výnimkou z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, do toho zapadá aj argumentácia žalovaného v 2. rade o následnom odmietnutí žaloby krajským súdom (čo následne obstálo v prieskume kasačným súdom, pozri uznesenie sp. zn. 5Sžfk/54/2017). Rozhodnutie sp. zn. 5Sžf/31/2011 zasa vychádzalo z inej podstatnej skutkovej okolnosti, pretože obsahom správneho aktu vtedy bolo aj uloženie povinností odstrániť nedostatky zistené kontrolou. V aktuálnej rozhodovacej činnosti tohto súdu sa nevyskytujú názory, ktoré by sa nezhodovali s právnymi závermi vyslovenými k tejto otázke napr. v uznesení zo dňa 08.06.2016 sp.zn. 4Sžf/56/2015 v obdobnej veci:

„V prejednávanej veci uzatvoril žalobca zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, a to podľa § 15 ods. ods. 1 zákona o pomoci a podpore. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v predmetnej zmluve na základe uskutočneného verejného obstarávania. Následne ministerstvo životného prostredia vykonalo administratívnu kontrolu verejného obstarávania, ktoré sa vykonalo na v nadväznosti na uzatvorenú zmluvu, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o pomoci a podpore. V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené formou Správy o zistenej nezrovnalosti, tak ako to ustanovuje zákon o pomoci a podpore vo svojej druhej časti. Predmetnú správu je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

.....

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrany sa domáha žalobca. Prejednávanú vec teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky."

15. Na uvedené právne závery nadviazal Najvyšší súd i napr. v uznesení sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14.02.2017 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2018 pod č. R 57/2018), keď za podobných skutkových o právnych okolností konštatoval:

„Je nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. úspešnému predkladateľovi žiadosti, a v preskúmvanej veci aj žalobcovi, sa pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Ďalej však už, ako správne konštatoval žalobca, žalovaný vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t.j. ako riadiaci orgán mu do pôsobnosti zverené finančné zdroje spravuje s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu najmä vyplýva z ustanovení

- § 24b a nasl. zák. č. 528/2008 Z.z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp.

- § 26 zák. č. 528/2008 Z.z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť žalobcovi ako prijímateľovi (viď § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z.) prostredníctvom tzv. správy o zistenej nezrovnalosti. Zákon oprávňuje žalovaného v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol žalobcu popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať na vrátenie poskytnutého

príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z.), resp. pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z.z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať s prihliadnutím na absenciu vykonať autoritatívny výklad ustanovení zák. č. 25/2006 Z.z. žalovaným v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci, ako sa domnieva žalobca.

Podľa § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy žalovanému ako riadiacemu orgánu je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole.

Až na uvedenom základe vzniká žalovanému rozhodovacia právomoc rozhodnúť o vrátení dvojnásobku (podľa aktuálnej právnej úpravy 1,5 násobku) sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100% výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd musel vyhodnotiť napadnutý úradný list ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

Nakoľko pri vydávaní napadnutého úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zák. č. 528/2008 Z.z. nemohol žalovaný uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, je možné sa zhodnúť s názorom žalovaného, že išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide slovami žalovaného o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t.j. iba tvrdených) skutočností."

16. Na aktuálnosti uvedených záverov nič nemení ani skutočnosť, že boli vyslovené v procesnom prostredí zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p."), ktorý bol s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený v časti týkajúcej sa správneho súdnictva Správnym súdnym poriadkom. Ten totiž rovnako stanovuje neprípustnosť súdneho preskúmania rozhodnutí predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania (§ 7 ods. 1 písm. e/ S.s.p.).

17. Konajúci senát sa stotožňuje s citovanými právnymi názormi Najvyššieho súdu (§ 464 ods. 1 S.s.p.), pričom poukazuje na nutnosť dodržiavania zásady právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), t.j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu meritorne odchýliť iba vtedy, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí. Preto aj toto odôvodnenie nadväzuje na odôvodnenia dosiaľ citovaných rozhodnutí, ako i napr. rozhodnutia sp. zn. 1Sžfk/96/2017.

Podľa § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Podľa ods. 2 ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu.

Podľa ods. 3 ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak

a/ bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo

b/ bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

Podľa ods. 4 ak bola na základe podnetu podľa osobitného predpisu právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa odseku 3 písm. a), a ak riadiaci orgán nepostupoval podľa odsekov 1 až 3, riadiaci orgán môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky; ustanovenie § 28 ods. 8 zák. č. 528/2008 Z.z. sa nepoužije.

Podľa ods. 5 ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 4, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 4, najviac však 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

18. Keďže sťažovateľka bola postupom, ktorý stanovuje zákon č. 528/2008 Z.z. pre prípad zistenia nezrovnalosti, zatiaľ len vyzvaná na vrátenie finančných prostriedkov, nedošlo ešte k uplatneniu rozhodovacích právomocí riadiaceho orgánu a k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry sťažovateľky záväzným uložením právnej povinnosti, proti ktorej by nebolo možné použiť riadne opravné prostriedky.

19. Ani skutočnosť, že neuhradením sumy uvedenej vo výzve hrozí sťažovateľke jej navýšenie v prípadnom budúcom konaní na 1,5 násobok, nemení nič na prevažne informatívnej povahe oboznámenia a žiadostí, ktorými bola sťažovateľka vyzvaná na vrátenie finančných prostriedkov. Výzva na ich zaplatenie je totiž povinným štádiom riešenia nezrovnalosti v súvislosti s čerpaním finančného príspevku, bez ktorého nie je možné pristúpiť v zmysle zákona č. 528/2008 Z.z. k uplatneniu rozhodovacích kompetencií riadiaceho orgánu v správnom konaní začatom podľa § 27a ods. 5 tohto zákona, v ktorom (za predpokladu, že k nemu dôjde) bude môcť sťažovateľka uplatniť všetky procesné práva účastníka konania, vrátane administratívnych opravných prostriedkov. Ak bude výsledkom tohto konania právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré bude sťažovateľka považovať za nezákonné, bude oprávnená podrobiť toto rozhodnutie súdnemu preskúmaniu správnym súdom, ktorý na podklade jej žalobných námietok preskúma zákonnosť procesu verejného obstarávania, v ktorom podľa doterajších tvrdení žalovaných došlo k vzniku nezrovnalosti.

20. Z uvedených dôvodov považoval kasačný súd právne závery krajského súdu, že napadnuté správne akty sú predbežnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľky, za vecne správne. Keďže správna žaloba voči takýmto rozhodnutiam alebo opatreniam orgánov verejnej správy je podľa § 7 ods. 1 písm. e/ S.s.p. neprípustná, postupoval krajský súd v súlade so zákonom, keď žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. odmietol.

21. Kasačný súd ešte poznamenáva, že s ohľadom na predmet konania (keď nejde o rozhodnutie dopadajúce na majetok sťažovateľky) nepovažoval vyhlásenie konkurzu na sťažovateľku za relevantnú prekážku na pokračovanie konania pred kasačným súdom.

22. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľka v tomto konaní nebola úspešná a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.